

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Příhody a JUDr. Jana Passera, v právní věci žalobkyně: **Odborová organizace pracovníků správ památkových objektů při Národním památkovém ústavu**, se sídlem Bouzov 8, proti žalovanému: **Ministerstvo kultury**, se sídlem Maltézské nám. 1, Praha, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 10. 2008, čj. 12139/2008, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 6. 2. 2009, čj. 7 Ca 275/2008 - 19,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze usnesením ze dne 6. 2. 2009, čj. 7 Ca 275/2008 - 19, zamítl žádost žalobkyně o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta.

Žalobkyně (stěžovatelka) napadla usnesení Městského soudu ze dne 6. 2. 2009, čj. 7 Ca 275/2008 - 19, kasační stížností, kterou doplnila podáním ze dne 3. 4. 2009.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska její přípustnosti, tj. z hlediska splnění podmínek řízení. Uzavřel přitom, že kasační stížnost není přípustná. Z jejího obsahu totiž není zřejmé, v jakém rozsahu a z jakých důvodů stěžovatelka napadla usnesení městského soudu (§ 106 odst. 1 s. ř. s.).

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 s. ř. s. přitom platí obdobně. Podle § 106 odst. 3 s. ř. s. nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Ze soudního spisu vyplývá, že dne 10. 2. 2009 stěžovatelka podala kasační stížnost proti usnesení městského soudu ze dne 6. 2. 2009, čj. 7 Ca 275/2008 - 19. Zároveň uvedla, že „*podává kasační stížnost proti rozhodnutí 7 Ca 275/2008 - 21 ze dne 9. 2. 2009 a současně ve smyslu poučení sděluje soudu důvody, pro které bez své viny nemůže ve stanovené lhůtě zaplatit soudní poplatek, neboť uvedenou částkou nedisponuje z důvodů, které jsou soudu známy z jeho úřední činnosti a které soud v napadeném rozhodnutí č.l. 19 - dle názoru žalobkyně zcela záměrně – neuvádí, a žádá, aby soud řízení nezastavoval a podané kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek podle ust. 107 s. ř. s.*“ (pozn. Nejvyššího správního soudu: usnesením ze dne 9. 2. 2009, čj. 7 Ca 275/2008 - 21, městský soud vyzval stěžovatelku

k zaplacení soudního poplatku za žalobu a poučil ji, že pokud poplatek nezplatí, bude řízení zastaveno. Zároveň uvedl, že „soud však řízení nezastaví, je-li tu nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by poplatník mohl vzniknout újma, jestliže poplatník ve stanovené lhůtě sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl soudní poplatek dosud zaplatit“.).

Poté městský soud usnesením ze dne 23. 3. 2009, čj. 7 Ca 275/2008 - 34, vyzval stěžovatelku k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost. Usnesením ze dne 23. 3. 2009, čj. 7 Ca 275/208 - 35, pak vyzval stěžovatelku k tomu, aby ve lhůtě do jednoho měsíce ode dne doručení usnesení předložila soudu plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Dále vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě jednoho měsíce doplnila kasační stížnost ze dne 10. 2. 2009 postupem podle § 106 odst. 1 s. ř. s. a uvedla, v jakém rozsahu a z jakých důvodů rozhodnutí soudu napadá (§ 103 odst. 1 s. ř. s.). Zároveň městský soud stěžovatelku poučil, že pokud kasační stížnost nedoplní a v řízení nebude možné pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání odmítne.

V podání ze dne 3. 4. 2009 stěžovatelka uvedla, že napadá usnesení městského soudu čj. 7 Ca 275/2008 - 19, nikoliv čj. 7 Ca 275/2008 - 21, které nesprávně označila v podání ze dne 10. 2. 2009. Stěžovatelka také označila usnesení čj. 7 Ca 275/2008 - 34 a čj. 7 Ca 275/2008 - 35 za zbytečné úkony soudu. Uvedla, že nezaplacení soudního poplatku za kasační stížnost není překážkou „projednání podané „nezaplacené“ kasační stížnosti“. Podle stěžovatelky „[s]oud si je vědom, že řízení stejně zastavit nemůže (srov. rozhodnutí č. 608, in Sbíрка rozhodnutí NSS 8/2005), přesto však řízení zbytečně zdržuje a „zablcuje“ úkony, které nemají žádný smysl“. Konečně žádala, aby její kasační stížnost byla bez dalších průtahů postoupena kasačnímu soudu k rozhodnutí.

Městský soud usnesením ze dne 23. 4. 2009, čj. 7 Ca 275/2008 - 48, zrušil usnesení ze dne 23. 3. 2009, čj. 7 Ca 275/2008 - 34, kterým stěžovatelce vyměřil soudní poplatek za kasační stížnost proti usnesení ze dne 6. 2. 2009, čj. 7 Ca 275/2008 - 19.

Z výše uvedeného je zřejmé, že doplněním kasační stížnosti ze dne 3. 4. 2009 stěžovatelka postavila najisto, že kasační stížností napadá usnesení městského soudu ze dne 6. 2. 2009, čj. 7 Ca 275/2008 - 19. Z kasační stížnosti ze dne 10. 2. 2009, ani z jejího doplnění ze dne 3. 4. 2009, není přesto zřejmé, z jakého důvodu a v jakém rozsahu stěžovatelka napadla předmětné usnesení městského soudu. Kasační stížnost tedy neobsahuje ani jeden stížní bod, neboť stěžovatelka ve svých podáních neuvedla žádnou skutkovou ani právní argumentaci, kterou by zpochybnila napadené usnesení městského soudu a která by byla podřaditelná pod některý z důvodů uvedených v § 103 s. ř. s.

Městský soud vyzval stěžovatelku usnesením čj. 7 Ca 275/2008 - 35 k uvedení rozsahu a důvodů napadení usnesení městského soudu. Současně ji v souladu s § 37 odst. 5 s. ř. s. poučil o následcích nevyhovění výzvě. Mj. z doplnění kasační stížnosti ze dne 3. 4. 2009 je zjevné, že stěžovatelka toto usnesení obdržela. Přes poučení o procesních následcích v případě nevyhovění výzvě však kasační stížnost nedoplnila požadovaným způsobem. Nejvyšší správní soud pak shledal kasační stížnost nepřijatelnou, protože neobsahuje náležitosti stanovené v § 106 odst. 1 s. ř. s. a stěžovatelka, přes výzvu k odstranění vad kasační stížnosti tyto náležitosti nedoplnila. Pouze na okraj Nejvyšší správní soud podotýká, že tento závěr lze učinit, přestože stěžovatelka nebyla v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem. Stěžovatelka především v důsledku vedení řady soudních sporů disponuje elementárními předpoklady k odpovídajícímu doplnění kasační stížnosti. I kdyby k této skutečnosti nebylo přihlédnuto, lze po stěžovatelce bez újmy na jejích právech žádat, aby byť i nekvalifikovaně osvětlila důvody, pro které rozhodnutí městského soudu napadá a proč s ním nesouhlasí. Pokud stěžovatelka

rezignovala i na takto základní odůvodnění kasační stížnosti, vedla neodůvodněná kasační stížnost k nutnému závěru o její nepřijatelnosti.

Nejvyšší správní soud také podotýká, že usnesení městského soudu ze dne 23. 3. 2009, čj. 7 Ca 275/2008 – 35, obsahuje i výzvu, aby stěžovatelka doložila plnou moc k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přitom např. v rozsudku ze dne 24. 10. 2007, čj. 1 Afs 65/2007 - 37, uvedl, že „[z]a situace, kdy předmětem kasačního přezkumu je rozhodnutí, jímž byla zamítnuta žádost o osvobození od soudních poplatků, by trvání jak na podmínce ubrazení soudního poplatku za kasační stížnost, tak i na podmínce povinného zastoupení, znamenalo jen další řetězení téhož problému, a vedlo by k popření cíle, jenž účastník podáním žádosti sledoval a k popření vlastního smyslu řízení o kasační stížnosti, v němž má být zkoumán závěr o tom, zda účastník měl být od soudních poplatků osvobozen či nikoliv“. Nedostatek právního zastoupení stěžovatelky v řízení o kasační stížnosti proti usnesení o zamítnutí žádosti od osvobození od soudního poplatku tak není důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud ze shora uvedených důvodů kasační stížnost odmítl [§ 37 odst. 5 za použití § 120 s. ř. s.].

O nákladech řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 30. listopadu 2009

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu